

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ

บทที่ 17

เรื่อง การจัดเตรียมของพระเจ้า

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

แสดงให้เห็นถึงการยอมรับว่าพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ตัวชี้วัด:

รู้และเข้าใจในพระคัมภีร์

สาระการเรียนรู้:

รู้และเข้าใจเรื่องเล่าเบื้องต้นในพระคัมภีร์

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

พระเจ้าทรงสอนและปกป้องประชากรของพระองค์

บทเรียน:

การจัดเตรียมของพระเจ้า (อพยพ 14:10; 14:13-31)

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายได้ว่าพระเจ้าทรงเตรียมทางหนีของชนชาติอิสราเอลอย่างไร
2. เด็กสามารถบอกได้ว่า พระเจ้าได้ทำลายกองทัพอียิปต์อย่างไร
3. เด็กสามารถอธิบายได้ว่า ทำไมชนชาติอิสราเอลจึงบ่นอยู่ในทะเลทราย

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษ
2. ดินสอสี
3. วัสดุสำหรับทำผ้าปิดตา

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม:

1. กระดาษ
2. ดินสอสี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านคัมภีร์บทเรียนและพระคัมภีร์(อพยพ 14:10, 13-31).
2. รวบรวมอุปกรณ์การสอน.
3. อธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ ที่จะเชื่อว่าพระเจ้าต้องการให้พวกเขาวางใจในพระองค์สำหรับทุกสิ่ง

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า :

1. เราคิดว่าเราสามารถวางใจใครบางคนได้ไหม ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) พวกเรามาหาคำตอบกันเถอะ แบ่งเด็กออกเป็นห้ากลุ่ม ปิดตาเด็กคนหนึ่งโดยใช้ผ้าพันคอ หรือ เลื้อยเชือก หรือ ถ้าไม่มีอะไรก็ให้เด็กหลับตาก็ได้ ให้แต่ละกลุ่มแยกย้ายกันไปในห้อง ถ้าไม่พอก็ให้เด็กบางกลุ่มออกไปนอกห้องเรียนก็ได้ ให้เด็ก ๆ คนหนึ่งที่ไม่ได้ปิดตาเฝ้าก่อนหिनจากสนามเด็กเล่นมาวางไว้บนพื้น เลือกเด็กอีก1คนให้บอกคนที่ถูกปิดตาว่าให้เดินไปหา ก่อนหिनและหยิบขึ้นมา เราสามารถใช้คำพูด หรือ ท่าทางก็ได้ช่วยคนที่ถูกปิดตา ให้เด็กแต่ละคนในกลุ่มสลับเปลี่ยนกันทำ และให้ฝึกบอกทิศทางด้วย เมื่อทำเสร็จแล้ว ให้เด็กเข้าแถวหรือเป็นวงกลม
2. เรารู้สึกอย่างไรที่ถูกปิดตาและไม่รู้ว่าก่อนหिनอยู่ที่ไหน ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
3. การที่เพื่อนๆบอกเรานั้นสามารถช่วยเราได้ไหม ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
4. ถ้าไม่มีอะไรช่วยเลย เราจะหาก่อนหिनเจอไหม ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
5. เราต้องเชื่อใจเพื่อนเราที่จะช่วยให้เราหาก่อนหिनให้เจอ เราสามารถเชื่อและวางใจในพระเจ้าได้ว่าพระองค์สามารถช่วยให้เราออกจากสถานการณ์ได้โดยที่เราองไม่เห็นทางเลย เราสามารถวางใจในพระเจ้าได้แม้ว่าบางครั้งเราไม่เห็นพระองค์ หรือ พระองค์ไม่ได้ช่วยในทันที ชนชาวอิสราเอลได้พบเรื่องนี้ พวกเรามาช่วยกันหาซิว่า เกิดอะไรขึ้นกับชนชาติอิสราเอล

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า :

1. ชนชาติอิสราเอลเพิ่งออกจากอียิปต์หลังจากที่เกิดภัยพิบัติครั้งสุดท้าย ภัยพิบัติครั้งสุดท้ายคือ อะไร ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
2. การสูญเสียลูกชายคนแรกทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากมายต่อคนอียิปต์ กษัตริย์ฟาโรห์จึงได้ยอมตัดสินใจให้ชนชาติอิสราเอลจากไปได้ และชาวอิสราเอลเดินทางไกลจากเมืองอียิปต์ออกไป
3. ภายหลังที่ฟาโรห์เปลี่ยนใจ เราสามารถพูดได้ไหมว่า “โอ ไม่ นะกษัตริย์ฟาโรห์” ฟาโรห์รวบรวมทหารแล้วออกไปตามอิสราเอล ในเวลานั้นชนชาวอิสราเอลได้มาถึงทะเลแดง ไม่มีทางอื่นที่พวกเขาจะว่ายข้ามทะเลได้ โอ ไม่นะ แล้วพวกเขากำลังจะทำอะไรต่อไป ?
4. ให้อ่าน อพยพ 14:10. พวกอิสราเอลหมดทางหนีแล้ว ! ทะเลอยู่ข้างหน้า และกษัตริย์ฟาโรห์และทหารก็กำลังตามมาอย่างกระชั้นชิด พวกเขาเรียกร้องหาพระเจ้า เราคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
5. แม้จะดูเหมือนว่าหมดหวัง พวกเขายังคงเชื่อและวางใจในพระเจ้าว่าจะช่วยพวกเขาได้ พวกเราเชื่อและวางใจในพระเจ้าว่าช่วยเราได้ไหม ? วางใจได้ ! เรามาดูซิว่า ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น
6. อ่าน อพยพ 14:13-31. ว้าว ! พระเจ้าช่วยชนชาติอิสราเอล เราลองจินตนาการดูว่าเมื่อโมเสสยกไม้เท้าของเขาขึ้นแล้วมองเห็นทะเลแยกออกเป็นสองส่วนเป็นกำแพงให้พวกเขาเดินบนพื้นดินที่แห้ง ? ลองคิดดูว่ามันจะเป็นอย่างไรในตอนนั้น ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

จดหมาย: การข้ามทะเลแดง

1. แบ่งเด็กออกเป็นสี่กลุ่ม แสดงเป็นว่า เรากำลังอธิบายให้ลูกพี่ลูกน้องของเรา (ผู้ซึ่งไม่ได้อยู่ที่นั่น) ว่ามันเป็นอย่างไรในการเดินในทะเลโดยไม่เปียกน้ำ
2. ให้เขียนคำถามต่อไปนี้นบนกระดานหรือบนกระดานแผ่นใหญ่ติดไว้หน้าห้องเรียน
3. พวกเราคิดว่ามันเป็นอย่างไร ? เกิดอะไรขึ้นกับฟาโรห์และทหาร ? หลังจากเห็นเหตุการณ์นี้แล้ว จะง่ายขึ้นไหมในการที่จะเลือกเชื่อวางใจในพระเจ้า ?

เรื่องเล่า : พระเจ้ากำลังดูแลประชากรของพระองค์

ครูพูดว่า:

1. พระเจ้าทรงเฝ้าดูชนชาติอิสราเอลอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็รู้สึกเหน็ดเหนื่อยในการเดินทางรอบทะเลทราย และเริ่มบ่น พวกเราเคยบ่นไหม ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
2. พวกเราบ่นเกี่ยวกับอะไร ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
3. ชาวอิสราเอลเริ่มบ่น พวกเราคิดว่าเขาบ่นเกี่ยวกับอะไร ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
4. พวกเขามองว่าพวกเขาหิวน้ำและหิวข้าว เราคิดว่า พระเจ้าจะทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
5. ชนชาติอิสราเอลไม่ได้ดื่มน้ำเป็นเวลานานสามวัน และในที่สุดพวกเขาก็ได้มาถึงลำธารแห่งหนึ่ง พวกเขาพยายามดื่มน้ำแต่น้ำมันขม พวกเขายื่มน้ำมากกว่าเดิม พระเจ้าทรงบอกโมเสสให้เอาต้นไมโยนลงในน้ำแล้วน้ำก็หวาน พวกเขามีน้ำดื่ม และสิ่งที่เขาต้องการคืออาหาร พระเจ้าบอกพวกเขาว่าพระองค์จะทรงโปรยอาหารลงมาจากสวรรค์ในตอนกลางคืนและพวกเขาต้องเก็บเอาในตอนเช้า และทุกอย่างที่พระเจ้าพูดมันก็เกิดขึ้นจริง ๆ พวกเขาเรียกอาหารนั้นว่า มานา และก็มีเป็นจำนวนมากสำหรับทุกคน พวกเราคิดว่า รสชาติมันจะเป็นเช่นไร ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

กิจกรรม: นี่คืออะไร ?

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นหกกลุ่ม
2. แสดงเป็นว่าเพิ่งตื่นในตอนเช้าวันนั้นเมื่อมานาตกลงมา
3. แสดงว่า กำลังเก็บส่วนของเราและอธิบายว่า เราเห็นอะไร รสชาติ
4. บอกความรู้สึกที่เรามีต่อคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

ครูพูดว่า: พระเจ้าทรงเตรียมทุกอย่างที่เราจำเป็น แม้ในวิถีทางที่เราไม่คาดคิด พวกเราสามารถวางใจว่าพระเจ้าจะดูแลเอาใจใส่เรา ทำไมหรือ ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) เพราะว่าเราเป็นเพื่อนของพระเจ้า พระเจ้าทรงรักพวกเรา และต้องการที่จะดูแลพวกเรา พวกเราจะร้องทูลพระเจ้า และขอบคุณ.

การสรุปบทเรียน:

อธิษฐานปิดด้วยการขอบคุณพระเจ้า สำหรับการเตรียมที่ยอดเยี่ยมของพระองค์ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการดูแลพวกเราเมื่อพวกเราไม่รู้ว่พระองค์จะทำการอย่างไร

ครูพูดว่า: พระเจ้ารักเรา และพวกเราสามารถวางใจในพระเจ้าว่าพระองค์ทรงดูแลพวกเรา

